

- SCHULZ, Karel: *Köbe zárt fájdalom*. 1962, Képzőművészeti Alap K., 590 l., 18 t.
- SCHIEINFLUGOVÁ, Olga: *Színészno le-szek*. 1964, Szlov. Szépirod. K.—Móra K., 240 l., 5 t.
- ŠRÁMEK, Fraňa: *Ezüstsél*. 1959, Szlov. Szépirod. K., 290 l.
- — *Viharfelhők*. 1959, Szlov. Szépirod. K., 401 l.
- VOLANSKÁ, Hela: *Méreg*. 1959, Európa, 431 l.
- ZÁDOR András: *Cseh és szlovák költők antológiája*. 1953, Szépirodalmi, 250 l.
- — *A modern cseh líra kincsháza*. 1959, Európa, 1—9. köt.
- — *Cseh elbeszélők. XX. század*. 1962, Európa, 466 l.
- ZUBEK, Ludo: *Doktor Jesenius*. 1958, Szlov. Szépirod. K., 396 l.
- Szótárak, nyelvkönyvek**
- STELCZER Árpád: *Magyar—cseh szótár*. 1960, Terra, 612 l. (Kisszótár sorozat.)
- — *Cseh—magyar szótár*. 1961, Terra, 688 l. (Kisszótár sorozat.)
- SIPOS István—BENA Leopold: *Cseh nyelvkönyv*. 1956, Tankönyvkiadó, 352 l., 1 t. (Tanuljunk nyelveket.)
- SIPOS István: *Cseh társalgási zsebkönyv*. 1959, Tankönyvkiadó, 122 l. (Tanuljunk nyelveket.)
- GÓBEL, Marianna: *Szlovák—magyar szótár*. 1962, Terra, 480 l. (Kisszótár sorozat.)
- LUKÁCS Katalin: *Magyar—szlovák szótár*. 1962, Terra, 576 l. (Kisszótár sorozat.)
- KOVÁCS István—KAPÁS Ferenc: *Tanuljunk szlovákul*. 1963, Tankönyvkiadó, 395 l.
- SIPOS István: *Szlovák társalgási zsebkönyv*. 1960, Tankönyvkiadó, 147 l. (Tanuljunk nyelveket.)

Összeállította: Csömör Tibor

Hiánycikk-gyártás

Az irodalomtanárok évek óta sürgették, a Tankönyvkiadó januári tájékoztatójában a szerzővel folytatott beszélgetés propagálta Makay Gusztáv Irodalomtanítás című művét, mely — alcíme szerint — irodalomtanításunk főbb módszertani kérdéseivel foglalkozik. A nagy várakozást magyarázza a kiadó előszavának az a megjegyzése, hogy a kiadvány „első és mindeddig egyetlen irodalomtanítási módszertanunk”, a hírverést pedig jogossá teszi az a tény, hogy amit a szerző mond, az — bevezetőjének tanúsága szerint — „mindenekelőtt az általános iskola felső tagozatában és a gimnáziumban folyó irodalomtanításra érvényes”. Vagyis kereken 2000 középiskolai és 5000 általános iskolai magyarszakosnak szól, akiknek nagy része — feltehetően — valóban tanít is irodalmat. Ha ehhez még hozzávesszük a szakközépiskolákban és a technikumokban tanító magyarszakosokat, és arra gondolunk, hogy az irodalomtanítás módszertana a bölcsészkarai államvizsgának is egyik tárgya — körülbelül kialakult azoknak a köre, akiknek érdeklődésére számítani lehet. Azt hinné az ember, hogy ennek alapján állapították meg a példányszámot.

Valahol azonban mégis történnhetett hiba: a kiadvány ugyanis 2500 példányban jelent meg.

Senki sem állítja, hogy az előbb felsorolt érdekelték valóban meg is veszik a könyvet, de az már szomorú lenne, ha a kiadó eleve arra számított volna, hogy ebből a — szó szerint értendő! — hézagpótló munkából úgy sem fog jutni legalább 1—1 példány minden iskolába, legalább minden iskola könyvtárába. Az 1964/65-ös tanév statisztikája szerint 530 középiskola, 2387 osztott általános iskola és 2164 olyan részben osztott általános iskola van, mely felső osztályokkal is rendelkezik. Még ha az utóbbiakat nem is számítjuk — pedig miért ne számítanánk, hiszen az ott tanítók vannak a legelhanyagottabb helyzetben? —, mondom, ha ezeket figyelmen kívül is hagyjuk, akkor is 2917 iskoláról van szó. Hogy tegyünk eleget tehát annak a nagyon jogos igénynek, hogy a kiadvány minden iskolában fellelhető legyen?! Pedig — mint látjuk — végkép kirekesztettük az egyénileg vásárló tanárokat, az egyetemi hallgatókat és más érdeklődőket.

Az előszóban a kiadó szerkesztősege nagyon reméli, hogy a könyv nyomán vita fog kialakulni, mely „termékenyen segíti majd a magyar irodalmi nevelés olyannyira fontos ügyét”. Mi máris elkezdjük a vitát: vitatkozunk azzal a szemlélettel, melynek hatására a példányszámot ilyen alacsonyán állapították meg, és ezzel olyan helyzetet teremtettek, hogy a könyv — nyugodtan mondhatjuk — meg is jelent, meg nem is. Hiánycikk.

Kisfaludi Sándor